

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/652/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

41/2014. (II. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **I. rendű panaszos**¹ és **II. rendű panaszos**² (a továbbiakban együttesen: panaszosok) 2013. szeptember 11-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. február 25-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – M. Rendőrkapitányság, valamint BRFK kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I.

Indokolás

Az I. rendű panaszos panaszát elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványon 2013. szeptember 11-én terjesztette elő, majd azt aláírásával ellátva 2013. szeptember 13-án postai úton is megerősítette.

Az I. rendű panaszos beadványában előadta, hogy 2013. szeptember 5-én bejelentést tett a rendőrségen, este körülbelül 20 óra körül, hogy a fiatalkorú lánya, II. rendű panaszos előtte való nap iskolába elindult, de azóta nem érkezett haza. I. rendű panaszos azt hitte, hogy meg fogják találni, mert a II. rendű panaszos már korábban is megszökött, és mindig ők találták

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

² Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

meg, mert a M. Rendőrkapitányság folyton csak arra hivatkozik, hogy problémás a gyerek és ők nem tudják megoldani a problémát.

Az I. rendű panaszos jelen esetben minden adatot a rendőrség rendelkezésére bocsátott, hogy hol, kivel és mikor látták lányát utoljára, neveket, címeket és telefonszámokat is megadta. Szeptember 6-án délelőtt az I. rendű panaszos bement a kapitányságra és megkérdezte, hogy van-e már valami információjuk a lányáról és ki kapta az ügyet. Erre azt választ kapta, hogy még senkit nem jelöltek ki az ügyre, erre majd hétfőn kerül sor. Az I. rendű panaszos azt is elmondta, hogy tudomása szerint éjszaka K. település Polgármesteri Hivatalánál tették ki lányát, olyan állapotban, hogy nem tudott lábán sem megállni, mindezt szemtanúval is tudja igazolni. A I. rendű panaszos felhívta a Polgármesteri Hivatalt, hogy van-e rendelkezésükre álló kamerafelvétel. A I. rendű panaszos megtudta, hogy van kamera elhelyezve a hivatalnál, csak az volt kérdéses, hogy az milyen szögben készít felvételt. Majd felhívta a rendőrséget, hogy lebeszélte a hivattal, és elmehetnek a felvételért, hátha látszik azon, hogy merre indult el a lánya. Az I. rendű panaszos elmondása szerint nem mentek el a rendőrök a felvételért, „illetve ma volt bent és nem tudnak róla semmit, annyit közöltek, hogy a kamera nem mindig van bekapcsolva”. Az I. rendű panaszos szeptember 6-én délelőtt személyesen, illetve telefonon is megkereste „az érintetteket”, hogy ki mit tud lányáról, és megtudta, hogy addig a rendőrség még egyiküket sem hallgatta meg. Még aznap délután érkezett ki négy rendőr a lakásukhoz, akik elmondták, hogy a II. rendű panaszos felszállt a D. város felé tartó vonatra és valószínűleg Budapestre ment. Szombaton (szeptember 7-én) pedig közölték, hogy állítólag bemérték a telefonját Budapest * kerületi J. utcában.

Az I. rendű panaszos szeptember 8-án rábeszélte a II. rendű panaszost, akivel időközben Facebookon fel tudta venni a kapcsolatot, hogy kapcsolja be a telefonját, mert az I. rendű panaszos abban a hitben volt, hogy folyamatosan bemérik. A család több tagja is többször beszélt vele aznap délután, de az I. rendű panaszos kérdésére a rendőrök annyit mondtak, hogy majd szólnak, ha sikerült a helyet bemérni. Az I. rendű panaszos megjegyezte, hogy a rendőrség azt kérte tőlük, hogy ha valamilyen információ birtokába jutnak, akkor azonnal telefonáljanak. Ezért szeptember 8-án reggel „több példányú kinyomtatott információt” be is vitt az I. rendű panaszos férje a rendőrségre. A I. rendű panaszos beadványát azzal folytatta, hogy lányával még aznap éjszaka beszélt telefonon körülbelül 20 percen keresztül, amely során a II. rendű panaszos elmondta, hogy el akarja hagyni az országot. (Az I. rendű panaszos a beszélgetésről hangfelvételt készített.) Ezt az I. rendű panaszos rögtön jelezte a rendőrség felé. Később felhívta az a személy, akinél a lánya volt, hogy állítólag most tudta meg, hogy a II. rendű panaszos országos körözés alatt áll, és küldjék érte a rendőrséget. Az I. rendű panaszos hívta M. Rendőrkapitányság ügyeletét, és elmondta a pontos címet. A rendőrök onnan el is vitték a II. rendű panaszost, és az ügyeletes erről értesítette az I. rendű panaszost, és megadta a kerületi rendőrkapitányság telefonszámát azzal, hogy majd ott elmondják mi a teendő. Az I. rendű panaszosnak hajnali fél kettő körül el kellett menni a falu másik végére a testvérehez, hogy telefonálni tudjon, mert a kártyájáról lebeszélte az egész egységséget, hogy be tudják mérni a lánya telefonját. A kerületi rendőrkapitányságon telefonon jelezte, hogy minél hamarabb menjenek a lányáért. Az I. rendű panaszos elmondta, hogy több mint 300 kilométerre laknak, egyetlen rokonuk él a fővárosban, akit nem tud elérni, és így órákba telik, amíg a II. rendű panaszos apja érte tud menni, mivel gépkocsival nem rendelkeznek. Erre az I. rendű panaszost tájékoztatták, hogy addig elhelyezik a lányt a fogdán, ezzel kapcsolatban az I. rendű panaszos kifogásolta, hogy orvosi vizsgálat nélkül „zárták be” II. rendű panaszost. Másnap a II. rendű panaszost kiszáradva, lázasan és betegesen engedték el, elmondása szerint nem is evett szombatig (szeptember 7-ig). A II. rendű panaszos édesapja másnap 10 óra 10 perckor ért oda, és erről kaptak egy igazolást, hogy addig volt a lány a fogdán. Az I. rendű panaszos másnap elvitette lányát orvoshoz, mert a II. rendű panaszos nem emlékezett rá, hogy

hogyan került K. településről H. községbe, és arra gondolt, hogy esetleg elesett és beverte a fejét, de érdemben már nem tudták megvizsgálni.

Az I. rendű panaszos szeptember 11-én bement M. Rendőrkapitányságra, hogy megtegye írásban is a bejelentését, hogy megkerült a lánya, mert augusztus 18-án, amikor legutóbb eltűnt a II. rendű panaszos (ekkor is a család találta meg), ezt csak telefonon jelentette be, ezért szeptember 2-án felhívta H. rendőr, hogy ők még körözik, mert náluk nincs nyoma, hogy bejelentették volna, hogy megkerült a lánya. Hogy ne kerüljenek megint ilyen helyzetbe, szeptember 11-én a panaszosok bementek a kapitányságra. Őket L. rendőr fogadta, aki minősíthetetlen hangnemben részesítette az I. rendű panaszost, és a következő párbeszéd hangzott el közöttük:

L. rendőr: „Hány éves a lánya?”

I. rendű panaszos: „16 éves.”

L. rendőr: „Akkor még biztos lesz egy pár aktája... mi az oka, hogy állandóan szökik?”

I. rendű panaszos: „Jó lenne, ha tudnám, de sajnos több pszichológus sem tudta megválaszolni ezt a kérdést.”

L. rendőr: „Na de mégis, miért hagyja el folyton a családi környezetet?”

I. rendű panaszos: „Nem tudom.”

L. rendőr: „Na de maga az anyja, csak megkérdezte!”

I. rendű panaszos: „Ha arra céloz, hogy családi problémáink vannak, akkor megnyugtathatom, hogy a gyermekvédelem is tájékoztatva van minden egyes dologról, és nincsenek családi gondjaink.

Az I. rendű panaszos a beszélgetést roppant kellemetlennek és megalázónak élte meg, hogy magán jellegű dolgokról kérdezik több civil személy és rendőr jelenlétében, mivel megítélése szerint (esetleg) csak az érintett nyomozónak van joga ilyenekről kérdezni. Ez a II. rendű panaszost is teljesen felzaklatta, és kérte, hogy hagyják el a rendőrséget, mert itt is mindenki szekálja és kiszaladt az épületből. Az I. rendű panaszos megjegyezte, hogy L. rendőr nem viselt azonosító számot, az egyenruháján csak a tépőzár volt látható, de nevét biztosan tudja, mert egy iskolába jártak.

Ezt követően a panaszosokat felküldték Á. előadóhoz (közalkalmazott), aki meghallgatta a II. rendű panaszost, aki elmondta, hogy nem emlékszik rá, hogy hogyan került K.-ból H. településre. Ekkor az I. rendű panaszos megkérdezte, hogy ez nem látszik-e a Polgármesteri Hivatal kamerafelvételén. Ekkor azonban az előadó felállt és kiment, majd pár perc elteltével visszajött és odatartott egy lapot a II. rendű panaszosnak, hogy írja alá. Miután aláírta, a panaszosok elhagyták a rendőrség épületét, és akkor olvasták el, hogy azon az került rögzítésre, hogy „mást elmondani nem kíván”, pedig ez nem így volt, mert több hangfelvétel és kinyomtatott bizonyíték állt a rendelkezésükre.

Az I. rendű panaszos álláspontja szerint megfelelő nyomozással megakadályozható lenne, hogy nőket vigyenek ki az országból, és lehetséges lenne néhány lányt is megmenteni a lejtőn való lecsúszástól. Az I. rendű panaszos előadta, hogy már több esetben hasonló módon járt el M. Rendőrkapitányság, és az érződik a rendőrök hozzáállásából, hogy „egy problémás, szökős gyerek, és nem kell tenni semmit”. Volt olyan eset is, amikor telefonon az ügyeletes azt mondta, hogy az I. rendű panaszos sportot űz a nekik való telefonálásból, és az I. rendű panaszos azt is megjegyezte, hogy minden esetben ők találták meg a lányt. A I. rendű panaszos beadványát azzal folytatta, hogy szeptember 5-i bejelentését K. rendőr és kollégája vette fel (Ó. település KMB kihelyezett munkatársai), akiknek példamutató volt a hozzáállása.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül M. Rendőrkapitányságtól és a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) kerületi Rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A panasz szempontjából a következők relevánsak.

A)

A Testület először M. Rendőrkapitányság által megküldött iratokat ismerteti.

1) A kapitányságvezető 2013. október 6-án kelt átiratában a következőkről tájékoztatta az ORFK Ellenőrzési Szolgálat vezetőjét.

Az I. rendű panaszos 2013. szeptember 5-én 20 óra 46 perckor jelentette be, hogy a fiatalkorú lánya, a II. rendű panaszos kivonta magát a szülői felügyelet alól és ismeretlen helyen tartózkodik. A bejelentést az Ó. község körzeti megbízott irodájában K. r. főörzsőrmester rögzítette.

A II. rendű panaszos – aki már több esetben is kivonta magát a szülői felügyelet alól – az M. város szakközépiskolájából 15 óra 30 perccel követően egy osztálytársával, valamint egy Ó. és H. települési lakossal mutatkoztak együtt személygépkocsival P. községben, V. városban és K. községben, ahol alkoholos állapotban magára hagyták. A bejelentés alapján a I. rendű panaszos információt gyűjtött a bejelentésben általa megjelölt személyektől, egyben közölte, hogy lánya egy 20-s és egy 70-es körzetszámú, működőképes mobiltelefonnal rendelkezik, cselekvőképes, térben és időben tájékozódni képes, személyi adatait ismeri, személyi igazolványa nála van, testi fogyatékosága nincs.

A bejelentés tartalma alapján az eltűnés körülményeit M. Rendőrkapitányság szolgálatban lévő ügyeletes, N. r. főörzsőrmester a kriminalisztikai szabályok alapján egyszerű eltűnésként kezelte, hiszen a bejelentés tartalma alapján nem volt olyan ok, körülmény, hogy a fiatalkorú személy veszélybe került volna.

Az ügyeletes a bejelentés átvételét követően azt iktatta, majd még aznap, 23 óra 16 perckor elrendelte a II. rendű panaszos országos személykörüzését, egyben kérte megtalálása esetén előállítását, meghallgatását és a kapitányság értesítését.

2013. szeptember 6-án M. Rendőrkapitányság forrónyomos parancsnoka K. r. százados – vezetői konzultációt követően – tekintettel a fiatalkorú személy korábbi kapitányság által lefolytatott eljárások tapasztalataira alapozva, a felkutatását célzó intézkedések soron kívül fogantatásáról határozott és hajtott végre.

Ennek során adatgyűjtést eszközölt, a bejelentésben megnevezett és az eltűnt személlyel kapcsolatba került személyeket meghallgatta, intézkedett az eltűnés utolsó mozzanatát rögzítő kamerafelvételek beszerzésére, és az eltűnt személynél lévő mobiltelefonok hívószámának ismeretében megkeresést intézett a Megyei Rendőr-főkapitányság Elemző és Értékelő

Osztály (a továbbiakban: Elemző és Értékelő Osztály) irányába cella pozíciók meghatározására.

Továbbiakban a bejelentők által személyesen, illetve telefonon közölt adatok, információk alapján azokat értékelve ismételt megkeresések kerültek fogantatásra.

Az intézkedések 2013. szeptember 7-én, 8-án és 9-én is folytatódtak az éppen ügyeleti, vagy forrónyomos szolgálat részéről.

Az elsődleges intézkedések során priorálást élveztek az eltűnt személy birtokában lévő és általa időlegesen használt mobiltelefonok működéskori cellapozíciójának a meghatározásai, és a kapott cellapozíciók alapján az eltűnt személy tartózkodási helyének megállapítása. A fenti időszakban a II. rendű panaszos a mobil eszközeit és a Facebook oldalát is használta, erre vonatkozóan az eltűnt személy szülei folyamatosan tájékoztatták a kapitányságot. Az így kapott információkat értékelve több megkeresést küldtek Elemző Értékelő Osztálynak, valamint a BRFK * és kerületi Rendőrkapitányságnak.

2013. szeptember 9-én a bejelentők és ezzel egy időben a kerületi Rendőrkapitányság birtokába olyan információk jutottak, melyek alapján az eltűnt személy tartózkodási helye 2013. szeptember 9-én 2 óra 15 perckor megállapítást nyert. Az előállítást a KR munkatársai vezették, akik a bejelentő értesítését követően a II. rendű panaszoszt a kerületi Rendőrkapitányságra kísérték, ahol sérülés- és panaszmentesen az ügyeletes tisztnek átadták, majd az I. rendű panaszoszt kiértesítették, a későbbiekben pedig a lányt átvették.

M. Rendőrkapitányság jelen eltűnési ügyben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.), a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: körözési törvény), a Rendőrség és a Határőrség körözési tevékenységéről, a körözés során alkalmazható intézkedések végrehajtásáról, valamint a körözött személyek, tárgyak tartózkodási, illetve megtalálási helyének, illetőleg a személyek és holttestek személyazonosságának megállapítása esetén követendő eljárásról szóló 20/2001. (X. 11.) BM rendelet (a továbbiakban: 20/2001. sz. BM rendelet), valamint a „Rendőrség Körözési Munkájának Ideiglenes Szabályzata” kiadásáról szóló 11/1996. ORFK utasítás alapján járt el és intézkedett.

2013. szeptember 6-án M. Rendőrkapitányság ügyeletén tartózkodó forrónyomos parancsnok, K. r. százados személyesen beszélt a bejelentővel, aki közölte, hogy beszélt több emberrel is, (akit a lánya eltűnésével kapcsolatban megnevezett,) és akik elmondták, hogy őket rendőr még nem kereste meg, ezért kérte, hogy ezeket a személyeket is hallgassák meg.

Az I. rendű panaszos valóban megkérdezte, hogy ki az ügy előadója, mire azt a választ kapta, hogy még nincs előadója az ügynek, hétfőn lesz kiosztva. K. r. százados azonban közölte, hogy az ügy előadójának személyétől függetlenül mindent megtesz a rendőrkapitányság a lánya megtalálása érdekében.

K. r. százados forrónyomos parancsnok 2013. szeptember 6-án intézkedett a K. községi Polgármesteri Hivatal térfigyelő kamerarendszer felvételének beszerzésére, amellyel T. r. zászlós (körzeti megbízott) volt megbízva. Azonban a kamerafelvétel beszerzése nem volt lehetséges, mivel a polgármester tájékoztatása alapján a községbe telepített térfigyelő kamerarendszer hetek óta nem üzemel(t).

2013. szeptember 11-én L. r. törzsszázlós ügyeletes fogadta az I. rendű panaszoszt, mely megállapítható a szolgálati napló rendszeréből. Fellépésének módja jogszerű, szakszerű és

arányos volt, az ügyfelet kellő mértékben hallgatta meg annak eldöntése végett, hogy a megjelenése tárgyát képező ügyben kihez irányítsa. Az ügyeletes ruházata az öltözködési szabályzatban foglaltaknak megfelelő volt, pantallót és rövid ujjú fehér inget viselt, az ahhoz rendszeresített szabványos kiegészítésekkel. A vizsgálat alapján megállapítható, hogy a panaszos azon állítása, hogy L. r. törzszászlós ügyeletes nem viselt azonosítót, nem valós, mert szabályosan a szolgálati ing bal oldali zsebére erősítve viselte azt.

L. r. törzszászlós a panaszossal folytatott párbeszédét M. r. főtörzszászlós és Cs. fegyveres biztonsági őr is figyelemmel kísérte, akik az ügyfél megjelenésekor jelen voltak az ügyeleti helyiségben. L. r. törzszászlós szolgálatellátását, illetőleg az ügyféllel történő kommunikációját a szolgálatot teljesítő szolgálatirányító parancsnok kontrolálta, mely alapján megállapítható, hogy az ügyfelet tisztességes bánásmódban részesítette, normál hangvételű kommunikáció zajlott közöttük. Az ügyeletes az I. rendű panaszost az ahhoz szükséges mértékben hallgatta meg, hogy el tudja dönteni, hogy az elmondottak a rendőrség hatáskörébe tartoznak-e, ha igen, akkor mely szolgálati ág fogja elintézni, kezelni azokat. Ennek keretében az ügyeletes megkérdezte, hogy milyen ügyben érkezett, az eltűnéssel érintett személy hány éves, illetve amikor megállapította, hogy az eltűnésben már volt rendőri intézkedés, megkérdezte, hogy a bejelentést korábban kinél tette meg. Az ügyféltől így beszerzett információk alapján őt a szolgálatban lévő bűnügyi forrányomos csoport nyomozójához, Sz. r. századoshoz irányította, majd a későbbiekben az eltűnési ügy előadója A. ka. végezte el a II. rendű panaszos meghallgatását.

A II. rendű panaszos eltűnésével kapcsolatban a hozzátartozói 2011. évtől 5 esetben tettek bejelentést M. Rendőrkapitányságon, melyek alapján közigazgatási hatósági eljárás indult.

A bejelentések tárgyában indult eljárások során a II. rendű panaszost szinte minden esetben rövid időn belül megtalálták. A jelenleg 16 éves II. rendű panaszos eltűnései kapcsán megállapítható, hogy tudatosan vonja ki magát a szülői felügyelet alól, deviáns, antiszociális személyisége a szülők és közöttük meghúzódó konfliktus helyzeteikre vezethető vissza, mely 2013. évtől növekedett meg havi rendszerességgel.

Az eltűnéséhez több esetben büntetőeljárások megindítása kapcsolódik, melyek korábban általa kreált, kitalált eseményeken alapultak (személyi szabadság megsértése, zsarolás, erőszakos közöszlés és garázda bűncselekmények.)

A II. rendű panaszos az elmúlt időszakban olyan ismeretségi kört, társaságot keres tudatosan, akik hozzá hasonló felfogásban élnek, sok esetben a büntető törvénykönyv rendelkezéseivel ellentétesen viselkednek és cselekszenek (kábitószerrel való visszaélés, kerítés, prostitúció).

A panaszügyhöz kapcsolódóan hang- és képfelvétel nem áll rendelkezésre.

2) Az I. rendű panaszos az Ó. község KMB irodájában 2013. szeptember 5-én az alábbi tartalommal tett bejelentést lánya eltűnéséről.

Legidősebb gyermeke a II. rendű panaszos, akivel sok problémájuk van, az elmúlt három év során többször előfordult, hogy minden előzmény nélkül ismeretlen helyre távozott, a rendőrség eltűnés miatt őt több alkalommal körözte, megtalálta és ezt követően haza is vette. A II. rendű panaszos több alkalommal is állított valótlan (hogy őt megerőszakolták, megkötözték, fogva tartották), amely miatt nyomozások is indultak, de mindegyik megszüntetésre került. A II. rendű panaszos több éve folyamatos pszichiátriai és pszichológiai kezelés alatt áll, de ennek ellenére magatartása nem javul.

A II. rendű panaszos 2013. szeptember 4-én megkezdte tanulmányait M. városi szakközépiskolában, mint első éves tanuló. Reggel Ó. településről 6 óra 40 perckor induló vonattal ment be M. városba. Az iskolában megjelent, egész nap a tanításon jelen volt, majd a tanítás végén az intézményből 15 óra 30 perc körüli időben távozott, ezt az osztályfőnöke mondta el az I. rendű panaszos férjének a mai napon.

Az I. rendű panaszos a mai napon felvette a kapcsolatot S.-sel, aki elmondta, hogy az iskola után a II. rendű panaszossal M. városban tartózkodtak 17 óráig, majd egy házibuliba mentek, ott alkoholt fogyasztottak, a 17 órakor induló vonatot lekésték. Ezt követően P. hazavitte S.-t, a II. rendű panaszost K. községben rakta ki, mivel nem akart hazamenni. I. rendű panaszos beszélt P.-vel, aki ezt megerősítette.

Zs. is beszélt P.-vel telefonon az I. rendű panaszos jelenlétében. Zs. elmondta, hogy D.-vel is látták a lányát K. községben.

Az I. rendű panaszos férje a mai napon kereste a lányt, megjelent a szakközépiskolában, ott beszélt a nevelőkkel, így egészen biztos, hogy a II. rendű panaszos tegnap az iskolában volt. K. községben is kereste lányát, majd felkereste D.-t, aki megerősítette, hogy a II. rendű panaszos tegnap este vele volt, majd kirakta a Polgármesteri Hivatalnál.

Az I. rendű panaszos megadta lánya személyleírását, valamint elmondta, hogy lánya cselekvőképes, térben és időben tud tájékozódni, személyi adatait ismeri, személyi igazolvány van nála, és magával vitt két telefont, aminek megadta a hívószámait.

3) A rendőrség megküldte N. r. főtörzsszázalós (ügyeletes) által 2013. szeptember 5-én 23 óra 13 perckor rögzített körözési elrendelést.

4) K. r. százados és Sz. r. százados szeptember 6-án készített jelentése szerint az I. rendű panaszos a lánya eltűnésére vonatkozó bejelentését követően adatgyűjtést folytattak, illetve megkereséssel éltek az Elemező és Értékelő Osztály felé a II. rendű panaszos által használt 70-es előhívó számú készülék cellainformációinak beszerzésére, valamint hívásadatainak elemzése érdekében. Az adatgyűjtés során a bejelentési jegyzőkönyvben megnevezett személyek ellenőrizték, és szóban hallgatták meg.

Beazonosítást nyert P., aki elmondta, hogy a II. rendű panaszossal és annak lány ismerősével, S.-sel M. belterületén találkozott, majd velük együtt az általa vezetett gépkocsiba ült, és S.-t hazavitték, majd onnan 20 óra 30 perc körüli időben K. községbe vitte a II. rendű panaszost, aki kijelentette, hogy nem kíván hazamenni, ezért itt egy ismerőséhez, Zs.-hez megy, és nála tölti az estét. P. a II. rendű panaszost a templom környékén tette ki, majd a saját lakcímére távozott. A II. rendű panaszost senki nem várta, egyedül volt, amikor elváltak.

Zs. szóbeli meghallgatása során elmondta, hogy a II. rendű panaszossal 2013. szeptember 4-én találkozott először, barátságot vele nem ápol, vele személyesen az esti órában nem találkozott, őt illetve családját azzal nem kereste meg, hogy esetleg az éjszakát ott töltené. Zs. nem ismeri a II. rendű panaszos baráti körét, az általa használt mobiltelefonon kereste őt D., tőle tudja, hogy a II. rendű panaszos az esti órákban valóban K. községben tartózkodott, de azt, hogy kivel és milyen módon érkezett, vagy távozott, azt nem tudta megmondani. Annyit tudott elmondani, hogy az I. rendű panaszos értesítette, hogy a lánya eltűnt, illetve a Facebookon látta, hogy keresik.

Ny., a II. rendű panaszos osztálytársa előadta, hogy a II. rendű panaszossal barátságot ápol, és ő mutatta be neki S.-t. Elmondta továbbá, hogy tudomása van arról, hogy szeptember 4-én az II. rendű panasz és S. együtt töltötték az időt, erről S.-tól értesült a Facebookon. S. beszámolt neki, hogy a II. rendű panaszossal M. városban, illetve V. településen együtt tartózkodtak, ahol alkoholt fogyasztottak, majd ezt követően felhívták P.-t, és arra kérték, hogy S.-t szállítsa haza. Ny. úgy nyilatkozott, hogy aznap az esti órákban nem találkozott a II. rendű panaszossal, eltűnéséről Zs. értesítette.

D. kérdésre elmondta, hogy K. községben a parknál felfigyelt az egyedül lévő II. rendű panaszosra, aki egy kissé ittas volt. Felajánlotta neki, hogy haza viszi, de ő ezt elutasította, melyet azzal indokolt, hogy nem kíván szülei lakására menni, mert tudja, hogy ebből az eltűnéséből gondjai lesznek, és a szülei már biztosan értesítették a rendőrséget. Ezt követően D. otthagya a II. rendű panaszost.

Az adatgyűjtés során a telefontársaság visszajelzése alapján megállapíthatóvá vált, hogy a II. rendű panaszos telefonját szeptember 6-án 15 óra 15 perckor kapcsolták ki. Ezt követően megkereséssel éltek az * kerületi Rendőrkapitányság felé a szükséges intézkedés megtétele érdekében. Az adatgyűjtés során megkereséssel éltek a Telenor felé is.

Az adatgyűjtés során olyan személyt felkutatni, illetve olyan körülményt megállapítani, amely a II. rendű panaszos tényleges vagy vélt tartózkodási helyét meg lehetett volna állapítani nem volt lehetséges, ezért elrendelték a kiskorú körözését.

5) Az * kerületi Rendőrkapitányság állományba tartozó I. r. törzsrörmester szeptember 7-én 20 óra 10 perckor az ügyeletes vezető utasítására megjelent az * kerület V. utca * szám előtt, mert M. Rendőrkapitányság megkeresést küldött a II. rendű panaszos eltűnésével kapcsolatban. A megkeresés szerint az eltűnt személy mobiltelefonja 15 óra 15 perckor volt bekapcsolva, és ekkor a fenti címről jeleket küldött. Azonban ezen a címen a Főpolgármester Hivatal található, a környezetben nem található lakóház, csupán hivatali épületek, vagy üzletek, amelyek már zárva voltak. A rendőr a közeli Sz. téren ellenőrzés alá vont egy hajléktalan személyt, aki elmondta, hogy az adott időpontban is ott tartózkodott, de a II. rendű panaszos személyleírásának megfelelő személyt nem látott. A helyszín közelében más nem tartózkodott. Az intézkedésben H. r. örmester is vett részt.

6) N. r. zászlós feljegyzése szerint szeptember 7-én 21 óra 4 perckor az I. rendű panaszos telefonon értesítette a rendőrséget, hogy a lánya telefonja bekapcsolt állapotban van, mert sms-t tudnak neki küldeni, de amikor hívták, akkor azt azonnal kinyomták. A zászlós közölte az I. rendű panaszossal, hogy ezt azonnal jelzi a Bűnügyi Osztály felé. 21 óra 5 perckor felvette a kapcsolatot az Elemző és Értékelő Osztállyal, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy 21 óra 5 perckor is kikapcsolt állapotban volt a telefon az * kerület P. utca * szám alatt. Majd később a zászlóst arról tájékoztatták a II. rendű panaszos telefonja az * kerület J. utca * szám alatt volt 21 óra 7 perckor szintén kikapcsolt állapotban volt. Ezt követően N. r. zászlós megkeresést küldött a * kerületi Rendőrkapitányságra.

7) M. Rendőrkapitányság megkeresése alapján F. r. főtörzszászlós 2013. szeptember 7-én 22 órakor megjelent az * kerület J. utca * számnál. F. r. főtörzszászlós a megadott címen és annak környékén adatgyűjtést végzett, több személyt, köztük bolti eladókat is meghallgatott, akik elmondták, hogy nem ismerik, illetve nem látták a II. rendű panaszost.

8) T. r. zászlós 2013. szeptember 7-én felvette a kapcsolatot K. község polgármesterével, aki elmondta, hogy a községbe telepített térfigyelő kamerarendszer hetek óta nem üzemel.

9) N. r. zászlós szeptember 8-án készített feljegyzésében rögzítette, hogy 7 órakor a * kerületi Rendőrkapitányság az általa küldött megkeresésre nemleges választ küldött faxon. Erről értesítette a I. rendű panaszost, aki ekkor elmondta, hogy ő a tegnapi este folyamán felvette Facebookon a kapcsolatot lányával. Ő kérte, hogy jöjjön haza, de azt a válaszolta, hogy nem megy, hagyják élni, csalódott a szüleiben és magában is, jól van, ne keressék. Az I. rendű panaszos közölte, hogy szeptember 8-án 8 és 9 óra között behozza a kinyomtatott beszélgetést.

10) Az I. rendű panaszos szeptember 8-án 9 óra 55 perckor átadta a kapitányságon nyomtatott formában a Facebookon a lányával folytatott beszélgetést.

11) Az I. rendű panaszos szeptember 8-án 13 óra 30 perckor tett telefonon bejelentést, hogy a lányával cseteltek, aki közölte vele, hogy jelenleg a Lánchídon tartózkodik, és öngyilkos akar lenni. N. r. főörzszászlós a bejelentést követően felvette a kapcsolatot a kerületi Rendőrkapitányság ügyeletével, tájékoztatta a bejelentésről, és kérte az intézkedést. Később a * kerületi Rendőrkapitányság ügyelete telefonon azt a tájékoztatást adta, hogy kollégái megjelentek a Lánchídon és annak környékén, de a II. rendű panaszost nem látták. A fentiekről N. r. főörzszászlós tájékoztatta az I. rendű panaszost, aki elmondta, hogy lánya azt írta, hogy most már haza felé tart, de azt nem közölte, hogy hova. 14 óra 40 perckor az I. rendű panaszos férje telefonon hívta a kapitányság ügyeletét és közölte, hogy a lányával telefonon felveszi a kapcsolatot. Ezt követően N. r. főörzszászlós megkísérelte felhívni az Elemző és Értékelő Osztályát, de az sikertelen volt. A fentiekről tájékoztatta a rendőrkapitányság forrónyomos parancsnokát, M. r. őrnagyot. 17 óra 55 perckor az I. rendű panaszos tájékoztatta N. r. főörzsőrmester, hogy 14 óra 57 perckor felhívta lányát a 70-es előhívó számán és 19 percet beszélt vele.

12) M. r. őrnagy 18 óra 30 perckor, N. r. főörzszászlós tájékoztatását követően, megkísérelte a II. rendű panaszost felhívni saját mobiltelefonszámáról, akinek 20-as előhívó telefonja kikapcsolt állapotban volt, ugyanakkor a 70-es előhívójú telefont a II. rendű panaszos felvette, akinek a hangját az őrnagy korábbi eltűnései miatt más ismerte. A II. rendű panaszos elmondta, hogy beszélt a szüleivel telefonon, illetve Facebookon és közölte velük, hogy szeptember 10-én érkezik haza. Kérdésre elmondta, hogy jól van, senki nem bántotta, bűncselekményt nem követett el, és az ő sérelmére sem követtek el jogellenes cselekményt. Pontos tartózkodási helyét azonban nem volt hajlandó közölni, de elmondta, hogy 10-én hazamegy, és szüleivel bemegy a kapitányságra. A telefonbeszélgetés során jelen volt T. r. főörzsőrmester, aki a kihangosított telefonbeszélgetést végig hallgatta.

13) Sz. r. zászlóst a II. rendű panaszos édesapja szeptember 8-én 20 óra 10 perckor arról tájékoztatta, hogy sógora bejelentését megelőzően telefonon felvette a kapcsolatot a lányával, aki elmondta, hogy a kerületben van, ahol egy night club közelében sétálgat két személlyel, akik közül az egyik valamilyen egyenruhát visel, de az egyenruha típusát nem tudta meghatározni. Ezt Sz. r. zászlós jelentette forrónyomos parancsnoknak, majd nem sokkal később az Elemző és Értékelő Osztálya tájékoztatta, hogy a II. rendű panaszos telefonját a cellainformáció alapján bemérték, amely 18 óra 37 perckor a kerületi K. * szám alatti toronyra aktiválódott. A fentiek alapján a forrónyomos csoport megkeresést készített a szükséges intézkedések megtétele céljából, amelyet a kerületi Rendőrkapitányság felé faxon továbbított Sz. r. zászlós.

14) Sz. r. zászlós szeptember 9-én készített hivatalos feljegyzésében az alábbiak olvashatók

Az I. rendű panaszos szeptember 8-án 22 óra 50 perckor tett bejelentést, hogy felvette a kapcsolatot a lányával 20-as előhívójú telefonján, aki közölte vele, hogy az első induló vonattal Németországba fog utazni, de azt nem árulta, hogy kivel. Az I. rendű panaszos próbált a lányától információt szerezni arra vonatkozóan, hogy a hívás pillanatában hol tartózkodik, de azt nem mondta meg, illetve közölte az édesanyjával, hogy most be kell fejeznie a telefonhívást, de egy fél óra múlva ismét fognak tudni beszélni egymással. Sz. r. zászlós megkérte az I. rendű panaszost, hogy a következő telefonhívás tartalmáról is tájékoztassa, majd a fentieket jelentette M. r. őrnagynak.

Az I. rendű panaszos 23 óra 50 perckor ismételt bejelentést tett a kapitányságra, amikor is elmondta, hogy lányával ezt megelőzően újra beszélt telefonon. A lánya közölte vele, hogy még a mai napon ki fog utazni Németországba, ahol sok pénzt fog keresni. A telefonhívás közben a lánya Lacus néven megszólított egy személyt, akit vélhetően a budapesti Astoria, illetve Blaha Lujza tér megközelíthetőségéről kérdezgetett. Az I. rendű panaszos a második telefonbeszélgetést mobiltelefonjával rögzítette.

I. rendű panaszos elmondta, hogy a Lacus név hallatán eszébe jutott, hogy lánya kapcsolatban állt egy László nevű személlyel, akinek a lakcímét nem ismeri, de megadta a telefonszámát, akivel Sz. r. zászlós M. r. őrnagy utasítására felvette a kapcsolatot. Ez a személy úgy nyilatkozott, hogy az eltűnt személy családjával (főként szüleivel) áll kapcsolatban, illetve a gyerek keresésében ő is részt vett. Elmondta továbbá, hogy az I. rendű panaszossal körülbelül egy hete találkozott, azóta semmilyen formában nem tartja vele a kapcsolatot.

Ezt követően a zászlós beszélt az Elemző és Értékelő Osztállyal a II. rendű panaszos 20-as előhívójú telefonjával kapcsolatban, ahol közölték vele, hogy Telenoros telefonszámot nem áll módjukban bemérni.

Az I. rendű panaszos 1 óra 45 perckor telefonon tájékoztatta Sz. r. zászlóst, hogy felhívta őt G., aki közölte vele, hogy a lánya az ő lakásában tartózkodik, aki jelen pillanatban alszik, ő pedig a lakás előtt várja a kikerülő rendőröket.

Ezt követően Sz. r. zászlós felvette a kapcsolatot a kerületi Rendőrkapitányság ügyeletesével, akit a fentiekről tájékoztatott és kérte a szükséges intézkedés megtételét.

Röviddel ezután a kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes tájékoztatta a zászlóst, hogy megtalálták a megadott címen a II. rendű panaszost, akit előállítanak a kapitányságukra.

Sz. r. tájékoztatta az I. rendű panaszost, hogy lányuk a kerületi Rendőrkapitányságon van előállítva, átvételéről gondoskodjanak.

A II. rendű panaszos eltűnés miatt elrendelt körözése visszavonásra került.

15) M. Rendőrkapitányság szeptember 9-én kelt határozatával a II. rendű panaszos eltűnése ügyében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29. § (1) bekezdése alapján kezdeményezett közigazgatási eljárás befejezéséről rendelkezett a Ket. 71. § (1) bekezdése, és az eltűnt személyek felkutatásának és a rendkívüli halálesetek kivizsgálásának rendjéről szóló 23/1994. (X. 26.) BM rendelet (a továbbiakban: 23/1994. sz. BM rendelet) 14. § (1) bekezdés a), b) és c) pontja alapján, figyelemmel a 136/1994. (X. 26.) Korm. rendelet 1. §-ában foglaltakra.

16) Á. ka. előadó a II. rendű panaszost szeptember 11-én tanúként hallgatta meg közigazgatási ügyben.

A II. rendű panaszos a feltett kérdésre előadta, hogy elment az iskolába szeptember 5-én, onnan barátnőjével, S.-sel pedig egy házibuliba mentek, ahol iszogattak egy kicsit. Közben megjött P., aki elvitte őket V. községbe, hogy haza vigyék S.-t, majd őt K. településen rakta ki. Utána a II. rendű panaszos találkozott D.-vel, aki felajánlotta neki, hogy hazaviszi, de ő ezt elutasította. Másnap pedig H. településen találta magát, és arra nem emlékezett, hogy hogyan került oda. A II. rendű panaszos elmondta, hogy sérelmére bűncselekményt nem követtek el, és ő sem követett el semmilyen bűncselekményt.

17) K. r. százados 2013. október 4-én kelt jelentésében az alábbiak olvashatók.

2013. szeptember 6-án vezetésével forrónyomos szolgálatot látott el 5 órától másnap 5 óráig Sz. r. századossal és B. r. zászlóssal. K. r. százados szolgálata teljesítése során a napi feladatok között megtekintette az előző napon indított ügyeket, melyek között tanulmányozta az I. rendű panaszos előző nap tett bejelentését lánya eltűnésével kapcsolatban. Miközben ezen bejelentést tanulmányozta, értesítették, hogy egy ukrán rendszámmal ellátott gépkocsi belecsúszott az árokba K. és Ó. Község között. Mivel megállapítható volt, hogy egyedi azonosító jel meghamisítása bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja merült fel, így értesítette a forrónyomos társait, illetve utasította őket, hogy készüljenek el, és menjenek a helyszínre, és tartsanak helyszíni szemlét. Közben, tekintettel arra, hogy elsőként K. r. százados ért le az emeletről, bement az ügyeleti helyiségbe tájékozódni a balesetet szenvedő gépkocsiról, illetve azzal kapcsolatban, hogy a II. rendű panaszos körözését elrendelték-e.

M. Rendőrkapitányság ügyeletesétől, N. r. zászlóstól K. r. százados megtudta, hogy a körözés elrendelésre került, majd ekkor jelent meg a kapitányságon az I. rendű panaszos, aki a lánya eltűnési ügyével kapcsolatban érdeklődött. Az I. rendű panaszos közölte, hogy beszélt több emberrel is, akit a lánya eltűnésével kapcsolatban tett bejelentésében megnevezett, és elmondták neki, hogy őket a rendőrség még nem kereste, hogy meghallgassa őket. Majd megkérdezte, hogy ki az ügy előadója, amellyel kapcsolatban a százados tájékoztatta, hogy még nincs előadója (ezt abból tudta, hogy az irodájában megtekintette az ügyiratot, és látta annak adatait, hogy az még ideiglenes számon található, és nincsen hozzá rendelve előadóhoz), az majd csak hétfőn lesz kiosztva. De közölte azt is az I. rendű panaszossal, hogy ezen tény, hogy még nincs előadója az ügynek, nem befolyásolja azt, hogy a lányát keresik, és a kapitányság mindent megtesz a lánya megtalálása érdekében.

Az I. rendű panaszos elmondta, hogy tudomása van arról, hogy K. község Polgármesteri Hivatalánál van térfelügyelő kamera, ahol lányát tudomása szerint kitétték az eltűnés éjszakáján, de újabb az eltűnéssel kapcsolatban tett bejelentésben szereplő adatot nem közölt. K. r. százados tájékoztatta, hogy a kamera felvételt be fogják szerezni. Ezt követően az I. rendű panaszos távozott a kapitányságról.

A helyszíni szemlét követően a M. Rendőrkapitányság folytatta a II. rendű panaszos eltűnésével kapcsolatban az intézkedéseket, melynek során az Elemző és Értékelő Osztályának küldtek megkeresést a II. rendű panaszosnál található mobiltelefonok bemérése érdekében, tekintettel arra, hogy korábbi eltűnési ügyével kapcsolatban felmerült olyan információ, hogy akár öngyilkosságot is elkövethet. A megkeresés megírását követően K. r. százados az ügyben adatgyűjtés lefolytatására indult Sz. r. századossal és B. r. zászlóssal együtt, melynek során Ó. községben meghallgatták P.-t.

P. meghallgatása során K. r. százados az Elemző és Értékelő Osztályától telefonon keresztül azt a tájékoztatást kapta, hogy a II. rendű panaszos az egyik, a 70-es mobiltelefonját 15 óra 15 perckor kapcsolták be, valamint ki Budapesten, az * kerület V. utca * szám alatt. Tekintettel arra, hogy akkor a századosék nem tartózkodtak a kapitányságon, telefonon keresztül felvette a kapcsolatot a * kerületi Rendőrkapitányság ügyeletesével, akivel közölte az általuk beszerzett információkat, valamint azt, hogy ezen a helyen soron kívül nézzék meg. A százados közölte azt is, hogy mivel területen vannak kint, ezért az írásos megkeresést a későbbiekben fogja részükre megküldeni.

Ezt követően a további adatgyűjtésre megjelentek az I. rendű panaszos lakásánál, ahol érdeklődtek a II. rendű panaszos baráti kapcsolatairól, illetve arról, hogy Budapesten esetlegesen található-e valamilyen ismerősük, rokonuk, vagy az eltűnt lánynak barátai. Mivel ezen információgyűjtés során a II. rendű panaszos pontos tartózkodási helyével kapcsolatos újabb információ nem jutott a tudomásukra, ezért további adatgyűjtésre megjelentek K. községben, ahol meghallgatásra került Z. és Ny., ezt követően a rendőrök megjelentek H. településen, ahol D. is meghallgatásra került. Ezek alapján a II. rendű panaszos tartózkodási helyét megállapítani nem lehetett, csak az volt megállapítható, hogy 2013. szeptember 6-án Budapestre távozott, ezen tény mobiltelefonjának cellainformációi alapján lehetett megállapítani.

K. r. százados a körzeti megbízotton keresztül intézkedett a Polgármesteri Hivatal kamerafelvételeinek beszerzésére, mivel azok releváns információt a körözött személy megtalálási helyével kapcsolatban nem tartalmazhattak, így nem kerültek beszerzésre ezen a napon.

18) Megküldésre került M. r. főörzsászlós 2013. október 5-én kelt jelentése.

M. r. főörzsászlós 2013. szeptember 11-én 8 órától 16 óráig teljesített szolgálatot M. Rendőrkapitányság épületén belül, mint szolgálatparancsnok. A közterületi állomány reggeli eligazítását követően személyesen több alkalommal is lement a kapitányság ügyeletére, hogy figyelemmel tudja kísérni a fegyveres biztonsági őr, illetve az ügyeletes munkáját. Az említett napon, mikor éppen ügyeletesi helyiségben tartózkodott, megjelentek az ügyfelek beléptetési helyén a már névről és látásból általa korábban ismert panaszosok. A fegyveres biztonsági őr megkérdezte az I. rendű panaszost, hogy mi céllal érkezett, illetve az épületen belül hová szeretne menni. A biztonsági őr ekkor Cs., az ügyeletes pedig L. r. törzsászlós volt. Ekkor az I. rendű panaszos közölte, hogy valakivel szeretne beszélni a lánya ügyében, mivel még tudja, hogy eltűnés miatt körözés van kiadva ellene, de időközben megtalálták őt. Ezt M. r. főörzsászlós is hallotta. L. r. törzsászlós megkérdezte az I. rendű panaszost, hogy kinél tette meg korábban eltűnés miatt a bejelentését, mire ő azt mondta, hogy a névre már nem emlékszik. Ezt követően L. r. törzsászlós ügyeletesi teendőit folytatta, egyéb párbeszéd nem folytatódott ő és az I. rendű panaszos között. Az I. rendű panaszos megjegyzést senki felé nem intézett, hogy bárkivel is problémája lenne azzal kapcsolatban, ahogyan vele beszéltek. M. r. főörzsászlós emlékezete szerint ezt követően az I. rendű panaszos Sz r. századoshoz lett irányítva, és tájékoztatást és beléptetést követően felment lányával együtt az emeletre.

L. r. törzsászlós ruházata és felszerelése ekkor is rendben volt, de azt már M. r. főörzsászlós a reggeli eligazítást követően is ellenőrizte. Megfelelő ékitményekkel, az előírásnak megfelelő volt egyenruhája. Ingének bal oldali zsebénél az azonosító jelvénye,

jobb oldali zsebénél pedig a fém névkitűzője volt. Az I. rendű panaszossal megfelelő hangnemben beszélt, egyáltalán nem volt kioktató vagy sértő a felé intézett kérdésével.

M. r. főtörzszászlós megjegyezte, hogy az II. rendű panaszos az ügyeletesi helyiség előtt édesanyjától távolabb állt a beszélgetés alatt, látszott rajta, hogy nem igazán érdekli a vele kapcsolatos történések, és emlékezete szerint csak a panaszosok tartózkodtak az előtérben és az ügyeleti helyiségben sem volt más személy rajtuk kívül.

19) A rendőrség megküldte L. r. törzszászlós 2013. október 5-én tett jelentését is.

L. r. törzszászlós 2013. szeptember 11-én 8 órától 20 óráig ügyeleti szolgálatot látott el M. Rendőrkapitányságon, amely során megjelentek a panaszosok. Megjelenésükkor Cs. fegyveres biztonsági őr ült az objektumóri asztalnál, aki megkérdezte az I. rendű panaszost jövetének okáról. A I. rendű panaszos kérdésre elmondta, hogy lánya eltűnésével kapcsolatban szeretne bejelentést tenni, pontosabban arról értesíteni a hatóságot, hogy a lányát ne körözzék tovább, mert előkerült. Ezt követően L. r. törzszászlós is beszélt vele (ekkor az ügyeleti székben ült), megkérdezte jövetelének okáról, az ilyenkor szokásos kérdéseket tette fel neki, hogy az adott válaszok alapján megfelelő tájékoztatást tudjanak adni. Az II. rendű panaszos nem beszélt, távolabb állt a beléptető ablaktól.

Az ügyeleti helyiségben a törzszászlós emlékezete szerint rajta kívül, Cs. és M. r. főtörzszászlós tartózkodott. L. r. törzszászlós megkérdezte az I. rendű panaszost, hogy lánya mennyi idős, valamint azt, hogy kinél tette meg korábban az eltűnésről a bejelentését. Nem tudta megmondani, hogy kinél tett bejelentést, ezért kis utánajárás után Cs. beléptette a panaszosokat Sz. r. századoshoz. Ekkor L. r. törzszászlós már más szolgálati teendőit látta el, M. r. főtörzszászlós beszélt az I. rendű panaszossal, aki végig jelen volt a panaszosok érkezése és beléptetése során.

L. r. törzszászlós ügyeleti szolgálatát fehér rövid ujjú ingben látta el, melyen szolgálati jelvény a bal zsebénél, névkitűzője, a jobb zsebénél volt elhelyezve, melyet minden szolgálatellátás során ellenőrizni szokott az aktuális szolgálatirányító parancsnok. A szolgálati jelvénye és névkitűző elhelyezése tépőzárral nem lehetséges, mert a szolgálati jelvényt vagy gombra tűzve, vagy a rajta lévő biztosítótűvel lehet felhelyezni, a névkitűző pedig mágneses, azt a jobb oldali ingzsebre szokta felhelyezni.

L. r. törzszászlós megjegyezte, hogy az I. rendű panaszos a kapitányságon való tartózkodása során sem tőle, sem a környezetében dolgozó kollégától nem kért nevet, vagy jelvényt, vagy azonosítót, nem sérelmezett semmiféle minősíthetetlen hangnemet. L. r. törzszászlós nem beszélt vele minősíthetetlen hangnemben, a vele folytatott beszélgetés normális hangnemben zajlott, nem mondta neki és nem közölt vele sem sértő, sem bántó dolgokat. A vele folytatott párbeszédnek Cs. és M. r. főtörzszászlós is szem- és fültanúja volt. A beléptetésük során (megjelenésük idején) közvetlenül nem volt más állampolgár a beléptető ablaknál.

B)

A kerületi Rendőrkapitányság az alábbi iratokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) A rendőrség megküldte 2013. szeptember 9. napján kelt, T. r. törzszászlós és B. r. főtörzsrőrmester által aláírt, az előállítás végrehajtásáról készült jelentést.

A rendőrök a II. rendű panaszost 2013. szeptember 9-én 2 óra 15 perckor vonták intézkedés alá, amelynek során az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése szerint – mint személyi szabadságában korlátozott személyt – átvizsgálták, valamint 33. § (2) bekezdés d) pontja alapján – mint felügyelet alól magát kivonó személyt – előállították. Az intézkedés során a panaszossal szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

A jelentés az intézkedés körülményeivel kapcsolatban, az alábbiakat rögzítette. A rendőrök 2 óra és 8 óra között a kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén megerősítő erőként teljesített szolgálatot. Ügyeleti utasításra 2 óra 10 perckor jelentek meg * címen, ahol felvették a kapcsolatot a bejelentővel, G.-vel, aki elmondta, hogy a nála ideiglenesen megszálló kiskorút feltehetően körözik. 2 óra 15 perckor igazoltatták a II. rendű panaszost, és a priorálása során kiderült, hogy M. Rendőrkapitányság eltűnt fiataalkorúként körözi. A II. rendű panaszos elmondta, hogy sérelmére nem követtek el sem szabálysértést, sem pedig bűncselekményt, és ő sem követett el jogellenes cselekményt. A II. rendű panaszost majd előállították a kerületi Rendőrkapitányság hivatalos helyiségébe, majd sérülés- és panaszmentesen átadták az ügyeletes tisztnak. Az ügyelet helyettes felvette a kapcsolatot az I. rendű panaszossal, aki elmondta, hogy aznap 10 óra körüli időben tud lányáért menni.

A jelentés megjegyzi, hogy az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról a rendőrök szóban tájékoztatták a II. rendű panaszost, az előállítás idejéről szóló igazolást, valamint az előállító egységben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM. rendelet 2. § (8) és (9) bekezdése, és 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. bekezdése alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást részére kiadták.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás megállapításai szerint a panaszossal szemben végrehajtott igazoltatás, ruházatátvizsgálás és előállítás jogszerű és szakszerű volt. A parancsnok úgy ítélte meg továbbá, hogy az intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

2) Az előállításról készült igazolás szerint a II. rendű panaszossal szemben 2013. szeptember 9-én 2 óra 15 perctől 10 óra 10 percig foganatosítottak személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedést a kerületi Rendőrkapitányságon. Az előállítás időtartama alatt panasz és sérülése nem keletkezett.

3) „Nyilatkozat” elnevezésű dokumentum szerint a II. rendű panaszos az előállított/elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről, valamint a fogvatartottak részére jogorvoslati lehetőségeikről szóló tájékoztatót átvette. A II. rendű panaszost 2013. szeptember 9-én 2 óra 15 perckor állították elő, amelynek során sérülése és panasz nem keletkezett. A II. rendű panaszos úgy nyilatkozott, hogy nincsen folyamatos kezelést igénylő, valamint fertőző betegsége, és nem kérte hozzátartozó vagy egyéb személy kiértesítését. Az irat szerint az előállításból 10 óra 10 perckor panasz és sérülésmentesen távozott, külsérelmi nyomok nem voltak rajta.

4) A II. rendű panaszos 7 óra 15 perckor úgy nyilatkozott, hogy 5 órát meghaladó fogvatartása során nem kér élelmiszert.

5) M. r. főhadnagy 2013. október 7-én az alábbi tartalommal tett jelentést a panaszügy kapcsán.

A II. rendű panaszossal szemben fogatosított intézkedésről nem készült hang- és videofelvétel.

A II. rendű panaszossal szemben intézkedést fogatosító rendőrök a Készenléti Rendőrség Igazgatóság Mélyégi Ellenőrzési Osztályának munkatársai: T. r. törzssászlós és B. r. főtörzsőrmester, a jogszerűsítést végrehajtó parancsnok pedig D. r. főhadnagy. Az előállítóban a befogadást N. r. zászlós rendkívüli őr végezte, aki a kerületi Rendőrkapitányságnál járőrvezető.

A II. rendű panaszost nem vették őrizetbe.

A körözést elrendelő, M. Rendőrkapitányság kérte a II. rendű panaszos előállítását, ezért szállították be és helyezték el a kerületi Rendőrkapitányság előállító helyiségébe.

Az I. rendű panaszosnak. M. r. hadnagy ügyeletes tiszt adott felvilágosítást telefonon lánya hollétéről és vele szemben folytatott rendőri intézkedésről. A beszélgetés során az I. rendű panaszos elmondta, hogy 2013. szeptember 9-én 10 óra körüli időben érkezik a kapitányságra lányért.

A rendkívüli őr a II. rendű panaszost írásban nyilatkoztatta élelmezési igényéről a személyes szabadság korlátozásának 5. órájának letelte előtt, aki élelmezést nem kért.

Az egészségügyi állapotáról, esetleges betegségéről is írásban nyilatkozott a II. rendű panaszos, melyben sem betegségére, sem rosszullétére nem panaszkodott. A rendkívüli őr elmondása szerint a II. rendű panaszos betegsége, kiszáradásra utaló külső jeleket nem tapasztalt.

A kerületi Rendőrkapitányságon a panaszossal szemben egyéb eljárási cselekményeket nem fogatosítottak.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatcsomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.)

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A fent idézett hatásköri rendelkezések értelmében a Testület nem jogosult közigazgatási eljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, ezért a Testület nem vizsgálhatja az I. rendű panaszos azon kifogását, miszerint Á. ka. előadó által a II. rendű panaszos meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv nem tesz említést a rendelkezésekre álló több hangfelvételtől és „kinyomtatott bizonyítékról”. Ezen sérelem kapcsán Ket. szerinti jogorvoslattal lehet élni.

A Testület a panasz fenti része tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

Szükséges megjegyezni, hogy noha az Rtv. 4. § (3) bekezdése szerint az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv személyi állománya hivatásos állományú rendőrökből, kormánytisztviselőkből, közalkalmazottakból, valamint a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény hatálya alá tartozó munkavállalókból állhat, a Testület hatásköre csak az Rtv. IV.-VI. fejezeteiben szabályozott rendőri intézkedések vizsgálatára terjed ki, amely rendelkezések a fent utalt felsorolásból csupán a rendőrökre nézve tartalmazznak előírásokat, a személyi állomány többi tagjára nem. Így a Testületnek egyébként sem állt módjában állást foglalni arról, hogy a rendőrséggel közalkalmazott jogviszonyban lévő Á. előadó megfelelően járt-e el a II. rendű panaszos meghallgatása és az arról készített jegyzőkönyv felvétele során.

b) A hatáskörére irányadó fenti szabályozás egyértelművé teszi azt is, hogy a Testület vizsgálatot csak konkrét rendőri intézkedések vagy mulasztások kapcsán folytathat. Az I. rendű panaszos ezzel szemben beadványában azt is kifogásolja, hogy M. Rendőrkapitányság korábban, több alkalommal nem tette meg a szükséges intézkedést, nem megfelelően járt el, amikor lánya eltűnt.

A Testület a panasz ezen részével kapcsolatban szükségesnek tartja rögzíteni, hogy mivel eljárást csak egyedi, konkrét esetekben folytathat, az I. rendű panaszos által tett, általános jellegű megállapítások nem alkalmasak arra, hogy vizsgálata alapjául szolgáljanak.

Az I. rendű panaszos ezen sérelmei kapcsán tehát a Testület szintén hatáskörének hiányát állapította meg, és érdemi vizsgálatot nem végzett.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosok a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében foglalt élethez és emberi méltósághoz, illetve az abból levezetett testi integritáshoz, a XX. cikkében foglalt egészséghez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

1) A panaszbeadvány egészéből azt tűnik ki, hogy az I. rendű panaszos álláspontja szerint M. Rendőrkapitányság nem megfelelően járt el a II. rendű panaszos szeptemberi eltűnésekor, ezért a Testület első körben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálata.

a) Az Rtv. 2. §-a szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Ugyanezen törvény 13. §-a szerint „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.”

Az I. rendű panaszos az Ó. község KMB irodájában 2013. szeptember 5-én 20 óra 46 perckor bejelentést tett, hogy a fiatalkorú lánya, II. rendű panaszos, előtte való nap iskolába elindult, de azóta nem érkezett haza. A panaszos elmondta, hogy lányával sok problémájuk van, annak ellenére, hogy pszichiátriai és pszichológiai kezelés alatt áll. Az elmúlt három év során ugyanis többször előfordult, hogy minden előzmény nélkül ismeretlen helyre távozott, a rendőrség eltűnés miatt őt több alkalommal körözte, megtalálta és ezt követően haza is vette. Az I. rendű elmondta azt is, hogy lánya cselekvőképes, térben és időben tud tájékozódni, személyi adatait ismeri, személyi igazolvány van nála, és magával vitt két telefont, aminek megadta a hívószámait.

Megállapítható, hogy az Rtv. 13. §-ában intézkedési kötelezettséget keletkeztető esetei közt nevesítve nem szerepel olyan, mely az adott ügyre alkalmazható lenne. Ugyanakkor a 23/1994. sz. BM rendelet 2. § alapján az eltűnt személyek felkutatásáról kérelemre vagy hivatalból a rendőrség gondoskodik. A 20/2001. sz. BM rendelet szerint pedig a rendőrség végzi a személy- és tárgykörözést. Mindennek okán az Rtv. - különösen 2. §-a -, valamint a 23/1994. sz. és a 20/2001. sz. BM rendeletek együttes értelmezése alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogalkotó szándéka bizonyosan kiterjedt arra, hogy az Rtv. 2. §-ában, a rendőrség feladatai közt szabályozott élet- és testi épség védelmére is kiterjedjen a rendőrség intézkedési kötelezettsége.

Mindezek alapján a Testület megállapítja, hogy a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, mely arra irányult, hogy felkutassák az eltűnt II. rendű panaszost életének és testi épségének védelme érdekében.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A Testület gyakorlata alapján akkor kerül sor a panaszos alapvető joga – mégpedig általában a tisztességes eljáráshoz fűződő jog – sérelmének megállapítására, ha a rendőr valamely, az adott helyzetben nyilvánvalóan szükséges, az ügy szempontjából lényeges intézkedést nem tett meg a kérdéses ügyben.

Az I. rendű panaszos előadta, hogy a II. rendű panaszos már korábban is megszökött, és mindig ők találták meg, mert M. Rendőrkapitányság folyton csak arra hivatkozik, hogy problémás a gyerek és ők nem tudják megoldani a problémát. A panaszügy kapcsán pedig beszámolt arról, hogy szeptember 6-án délelőtt az I. rendű panaszos bement a kapitányságra és megkérdezte, hogy van-e már valami információjuk és ki kapta az ügyet. Erre azt választ kapta, hogy még senkit nem jelöltek ki az ügyre, erre majd hétfőn kerül sor. Az I. rendű

panaszos elmondása szerint nem mentek el a rendőrök a K. település Polgármesteri Hivatalnál készült felvételért, „illetve ma volt bent és nem tudnak róla semmit, annyit közöltek, hogy a kamera nem mindig van bekapcsolva”. Az I. rendű panaszos szeptember 6-én délelőtt személyesen, illetve telefonon is megkereste „az érintetteket”, hogy ki mit tud lányáról, és megtudta, hogy addig a rendőrség még egyiküket sem hallgatta meg.

A körözésről szóló törvény 12. §-ában sorolja fel azokat az intézkedési nemeket, melyeket a rendőrség a körözés végrehajtása során az ismeretlen helyen lévő személy felkutatása érdekében megtehet. Fontos kiemelni azonban, hogy a jogszabályhely nem ró jogi kötelezettséget akármelyik intézkedés megtételére, a legmegfelelőbb lépések megválasztását az adott helyzet körülményeihez mérten az intézkedő rendőrkapitányság belátására bízta. Az intézkedő rendőrök számára a jogszabály felhatalmazást ad arra, hogy:

a) azokat a személyeket, akik a körözött személlyel (...) kapcsolatban feltehetően információval rendelkeznek

aa) meghallgathatja, valamint

ab) ha ahhoz az ellenőrizni kívánt személy – illetve gyermekkorú vagy fiatalkorú esetében törvényes képviselője – előzetesen írásban hozzájárult, poligráf alkalmazásával is ellenőrizheti;

b) igazoltatást végezhet egy meghatározott helyen megjelenő, illetve tartózkodó személyek személyazonosságának megállapítására;

c) terepkutatást végezhet;

d) a közszolgálati médiaszolgáltatónak minősülő rádióban és televízióban díjmentesen közérdekű közleményt, illetve a sajtóban és az interneten felhívást tehet közzé;

e) a körözött személy nevét, képmását, az azonosításához szükséges adatait, a valószínű megjelenési, tartózkodási helyét és a nyilvánosságra hozatal okát nyomós közérdekből vagy különös méltánylást érdemlő magánérdekből nyilvánosságra hozhatja, kivéve, ha azt a körözést elrendelő hatóság kifejezetten megtiltotta;

f) a körözött tárgy fényképét, rajzát, egyedi azonosításra alkalmas jelsorozatot, egyéb jellemzőit nyilvánosságra hozhatja, kivéve, ha azt a körözést elrendelő hatóság kifejezetten megtiltotta;

g) tájékoztatást kérhet arról, hogy a körözött személy szerepel-e a kórházi fekvőbetegek, továbbá a mentőszolgálat, valamint más mentésre, illetve betegszállításra jogosult által szállított személyek nyilvántartásában;

h) a jogszabály által rendszeresített nyilvántartásokból a körözött személy, illetve tárgy azonosításához, továbbá lehetséges tartózkodási, illetve megtalálási helyének megállapításához szükséges adatokat igényelheti és azokat kezelheti;

i) a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 42. §-a alapján a rendőri intézkedéssel összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetről, illetőleg az intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról készített képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt, valamint az azokban szereplő adatokat felhasználhatja;

j) a határforgalom ellenőrzését szolgáló nyilvántartási rendszerekben a cél megjelölésével – az érintett feltartóztatását vagy adatváltozás esetén értesítés adását előíró – jelzések elhelyezését rendelheti el;

k) a Schengeni Információs Rendszerbe figyelmeztető jelzés elhelyezése céljából adatot továbbíthat, illetve abból a körözési feladatok ellátása céljából adatot igényelhet;

l) a közúti közlekedési nyilvántartásokból, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból, az útiokmány-nyilvántartásból, az idegenrendészeti nyilvántartásból az elveszett, eltulajdonított, valamint a jogszabály szerint érvénytelenített okmányokról a körözési feladatok ellátása céljából adatokat vehet át;

m) elektronikus hírközlési szolgáltatótól helymeghatározási adatot kérhet; valamint

n) a körözött személy és tárgy felkutatása érdekében rendszámfelismerő rendszert üzemeltethet.

A 23/1994. sz. BM rendelet további támponttal szolgál eltűnt személyek felkutatása esetén a rendőrség által elvégzendő, illetve elvégezhető intézkedésekkel kapcsolatban. A 8. § (2) bekezdése értelmében az eltűnt személy körözését a rendőrséghez tett bejelentést követő 24 órán belül el kell rendelni, ha tartózkodási helye ez idő alatt nem válik ismertté. Jelen ügyben a bejelentés tartalma alapján a II. rendű panaszos eltűnését M. Rendőrkapitányság szolgálatában lévő ügyeletes, N. r. főörzszászlós a kriminalisztikai szabályok alapján egyszerű eltűnésként kezelte, hiszen a bejelentés tartalma alapján nem volt olyan ok, körülmény, hogy a fiatalkorú személy veszélybe került volna. Az ügyeletes a bejelentés átvételét követően azt iktatta, majd még aznap, 23 óra 16 perckor elrendelte a II. rendű panaszos országos személykörözését, egyben kérte megtalálása esetén előállítását, meghallgatását és a kapitányság értesítését. A rendelet a rendőrség számára lehetőséget biztosít, hogy adatgyűjtést folytasson az eltűnt személy lakókönyvetében, munkahelyén, szolgálati helyén, egyéb szokásos vagy valószínűsíthető tartózkodási helyein.

A 20/2001. sz. BM rendelet alapján a rendőrség adatgyűjtést végez a körözött személy tartózkodási helyének megállapítása céljából. Ennek során fel kell derítenie, illetőleg meg kell állapítania, hogy:

- a) a körözött személy milyen okiratokkal (különösen személyazonosító igazolvány, a személyazonosság igazolására alkalmas más hatósági igazolvány, fegyvertartási engedély, vezetői engedély), illetőleg a megtalálását vagy az azonosítását segítő tárgyakkal rendelkezik;
- b) a körözött személlyel személyes kapcsolatban lévőknek hol van lakó-, illetve tartózkodási helye, valamint hogy ezek a személyek milyen információkkal rendelkeznek a körözött személyről;
- c) milyen egyéb körülmények, információk – különösen a körözött személy életvitele, személyisége, hobbi, iskolai végzettsége, nyelvismerete, külföldi kapcsolatai, külföldön történő munkavállalási, házasságkötési szándéka vagy ezek lehetősége, esetleges korábbi eltűnése során használt búvóhelyei, kedvelt tartózkodási helyei, hátrahagyott iratok, tárgyak) – azok, amelyekből a körözött személy lehetséges tartózkodási helyére lehet következtetni;
- d) melyek azok az adatok, amelyek segítséget nyújthatnak az azonosításhoz;
- e) a körözött személy valószínűsíthetően milyen magatartást tanúsít, rendelkezik-e lőfegyverrel, ismert-e öngyilkossági szándéka, kísérelt-e meg már öngyilkosságot, várható-e részéről támadás;
- f) a körözött személy ismeretlen helyen tartózkodása összefüggésbe hozható-e bűncselekmény elkövetésével;
- g) a körözött személy nem került-e kórházba, elmeógyógyintézetbe, szociális otthonba, hajléktalan szállásra;
- h) nem magyar állampolgár esetében az idegenrendészeti nyilvántartás, illetőleg a menekültügyi nyilvántartás milyen adatokat tartalmaz.

A fenti előírásokkal kapcsolatban a Testület megállapította, hogy M. Rendőrkapitányság a szükséges adatgyűjtést lefolytatta. Így különösen meghallgatták a II. rendű panaszos szüleit, és a bejelentésben megnevezett személyeket, megállapították lakóhelyét és az általa látogatott oktatási intézményt, személyleírását és a birtokában lévő tárgyakat, személyiségét, valószínűsíthető magatartását. Kiemeli a Testület ugyanakkor, hogy a rendelet 5. § (1) bekezdése értelmében az ismeretlen helyen lévő személy felkutatása érdekében szükséges intézkedéseket, és azok sorrendjét a körözést folytató hatóság vezetője határozza meg.

A Testület nem vállalkozhat arra, hogy felülbírálja, hogy a rendőri szervek mely eljárási cselekményeket ítélték meg a konkrét helyzetben a II. rendű panaszos felkutatása szempontjából a legcélravezetőbbnek. Vizsgálata arra korlátozódhat, hogy a rendőri szervek megtették-e – késedelem nélkül – a nyilvánvalóan szükséges, az ügy szempontjából lényeges intézkedéseket. A rendelkezésre álló rendőrségi iratokból kitűnik, hogy a II. rendű panasz eltűnésének bejelentését követően, néhány óra elteltével, még aznap elrendelték a körözését. Másnap M. Rendőrkapitányság forrónyomos parancsnoka K. r. százados – vezetői konzultációt követően – tekintettel a fiatalok személyi korábbi kapitányság által lefolytatott eljárások tapasztalataira alapozva a felkutatását célzó intézkedések soron kívül foganatosításáról határozott és hajtott végre. Ennek során az adatgyűjtést folytatták, illetve megkereséssel éltek az Elemző és Értékelő Osztály felé a II. rendű panaszos által használt 70-es előhívó számú készülék cellainformációinak beszerzésére, valamint hívásadatainak elemzése érdekében. Ezt követően a további adatgyűjtésre megjelentek az I. rendű panaszos lakásánál, ahol érdeklődtek a II. rendű panaszos baráti kapcsolatairól, illetve arról, hogy Budapesten esetlegesen található-e valamilyen ismerősük, rokonuk, vagy az eltűnt lánynak barátai. Mivel ezen információgyűjtés során a II. rendű panaszos pontos tartózkodási helyével kapcsolatos újabb információ nem jutott a tudomásukra, ezért további adatgyűjtést hajtottak végre, a bejelentési jegyzőkönyvben megnevezett személyeket ellenőrizték, és szóban hallgatták meg. Az adatgyűjtés során a telefontársaság visszajelzése alapján megállapíthatóvá vált, hogy a II. rendű panaszos telefonját 15 óra 15 perckor kapcsolták ki Budapesten, az * kerület V. utca * szám alatt, ezért megkereséssel éltek az * kerületi Rendőrkapitányság felé a szükséges intézkedés megtétele érdekében. Az adatgyűjtés során megkereséssel éltek a Telenor felé is. Az intézkedések 2013. szeptember 7-én, 8-án és 9-én is folytatódtak. Elsődlegesen a rendőrség a II. rendű panaszos birtokában lévő és általa időlegesen használt mobiltelefonok működés kori cellapozíciójának a meghatározására, illetve a kapott cellapozíciók alapján az eltűnt személy tartózkodási helyének megállapítására tett intézkedéseket. A fenti időszakban a II. rendű panaszos a mobil eszközeit és a Facebook oldalát is használta, erre vonatkozóan az eltűnt személy szülei folyamatosan tájékoztatták a kapitányságot. Az így kapott információkat értékelve több megkeresést küldött az M. Rendőrkapitányság az Elemző Értékelő Osztálynak, valamint a BRFK * és kerületi Rendőrkapitányságnak. Majd 2013. szeptember 9-én az I. rendű panaszos bejelentése alapján 2 óra 15 perckor megállapítást nyert a II. rendű panaszos tartózkodási helye. Az előállítást a KR munkatársai vezették, akik a bejelentő értesítését követően a II. rendű panaszost a Kerületi Rendőrkapitányságra kísérték.

A rendőri jelentésekből azt is tudhatjuk, hogy az I. rendű panaszos valóban bement a rendőrkapitányságra szeptember 6-án, hogy érdeklődjön lánya ügyével kapcsolatban, mivel a bejelentésében megnevezett személyek elmondták neki, hogy őket a rendőrség még nem kereste. Majd megkérdezte, hogy ki az ügy előadója, és tájékoztatta a rendőrséget K. község Polgármesteri Hivatalánál elhelyezett térfigyelő kamerával kapcsolatban. K. r. százados közölte vele, hogy még nincs előadója az ügynek, hétfőn lesz kiosztva, azonban az ügy előadójának személyétől függetlenül mindent megtesz a rendőrkapitányság a lánya megtalálása érdekében. Majd még aznap – egy helyszíni szemlét követően – felkeresték a bejelentésben megnevezett személyeket és meghallgatták őket. K. r. százados szintén 2013. szeptember 6-án a körzeti megbízottn keresztül intézkedett a Polgármesteri Hivatal kamerafelvételeinek beszerzésére, mivel azok releváns információt a körözött személy megtalálási helyével kapcsolatban nem tartalmazhattak, így nem kerültek beszerzésre ezen a napon. T. r. zászlós másnap felvette a kapcsolatot K. község polgármesterével, aki elmondta, hogy a községbe telepített térfigyelő kamerarendszer hetek óta nem üzemel.

A Testület a rendelkezésre álló iratok alapján nem tárt fel olyan körülményt, amely a rendőrség jogellenes mulasztását igazolta volna, álláspontja szerint a rendőrség az I. rendű panaszos szeptember 5-én tett bejelentése nyomán eleget tett az Rtv.-ben előírt intézkedési kötelezettségének, ezért úgy ítélte meg, hogy az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát nem érte sérelem.

2) A panaszbeadvány szerint L. r. törzszakslós nem viselt azonosító számot, az egyenruháján csak a tépőzár volt látható.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőri intézkedés alakosságait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület utal továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrsége Öltözködési Szabályzatának kiadásáról szóló 10/2010. (OT 6.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 32. pontjára, ami szerint a hivatásos állományúnak a hímzett azonosító viselése akkor kötelező, ha a szolgálati azonosító jelvényt a Rendőrség, a Rendőrtiszti Főiskola és a rendészeti szakközépiskolák egyenruha ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról szóló 12/2009. (IV. 30.) IRM rendelet (továbbiakban: Rendelet) 50. §-ának (3) bekezdésében meghatározott tasakban viseli. Ezekben az esetekben a hímzett azonosítót:

- a) a bevetési zubbonyon jobb oldalt, a zseben, középen a húzózár fölött,
- b) a 65M zubbonyon jobb oldalt, a zsebfedés zseb zsebfedőjén, középen,
- c) a bevetési dzsekin jobb oldalt, a „RENDŐRSÉG” felirattal egyvonalban, középen,
- d) a 65M kabáton a mellvonal magasságában, jobb oldalt középen,
- e) a testvédőn jobb oldalt a mellvonal magasságában, középen,
- f) bevetési kabáton és bevetési huzatruhán jobboldalon a tépőzáron kell viselni.

Az ORFK utasítás 42. pontja szerint a szolgálati azonosító jelvényt a jóláthatósági átvető bal oldalának mellrészén található rögzítő gombra gombolva, míg a rendfokozati jelzést és a hímzett azonosítót a jóláthatósági átvetőn kialakított tépőzár rögzítők helyén kell viselni.

A Rendeletet a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek, valamint a hivatásos tűzoltóságok egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról szóló 14/2010. (XII. 31.) BM rendelet 58. § (2) a) pontja hatályon kívül

helyezte 2011. január 1-től. Ezen rendeletet a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek egyenruha-ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról, valamint a különleges foglalkoztatási állomány ruházati-, fegyverzeti-, kényszerítőeszköz és világítástechnikai felszereléséről szóló 71/2011. (XII. 31.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet) 59. § (2) bekezdése hatályon kívül helyezte 2012. január 1-től.

A BM rendelet 54. § (1) bekezdése szerint a szolgálati azonosító jelvényt a szolgálati, a gyakorló, a speciális ruházaton és a láthatósági átvetőn kell viselni.(2) A hivatásos állomány a szolgálati azonosító jelvényt - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - az egyenruházati felsőruházatok mellzsebén, bal oldalt a zsebfedő alatt, a rögzítő gombjára gombolva, annak hiányában képzeletbeli helyére tűzve kell viselni. A szolgálati azonosító jelvényt a zsebtakaró alsó széle alá úgy kell feltűzni, hogy az a zseb függőleges középvonalával egybeessen. (3) A testvédő készlet használatakor - és csakis ebben az esetben - a rendőrség igényjogosult állományának a szolgálati azonosító jelvényt a gyakorló téli dzseki és a gyakorló zubbony bal karjának tasakjában kell hordani.

A BM rendelet 55. § (1) bekezdése szerint a rendőrségi himzett azonosító a szolgálati azonosító jelvény számát tartalmazó ruházati felszerelés, amely a gyakorló öltözetet viselő állomány részére, valamint a szolgálati azonosító jelvény láthatóságát nem biztosító felszerelés viselése esetén biztosítja az egyenruhát viselő állomány azonosíthatóságát.

A (2) bekezdés szerint a rendőrségi himzett azonosítót

a) a 10M egységes rendészeti gyakorló zubbonyon jobb oldalt, a zseben, középen a húzózár fölött,

b) a 10M egységes rendészeti gyakorló dzsekin jobb oldalt, a „RENDŐRSÉG” felirattal egyvonalban, középen, vagy

c) a testvédőn jobb oldalt a mellvonal magasságában, középen kell viselni.

L. r. törzssászlós elmondása szerint ügyeleti szolgálatát fehér rövid ujjú ingben látta el, melyen szolgálati jelvény a bal zsebenél, névkitűzője, a jobb zsebenél volt elhelyezve, melyet minden szolgálatellátás során ellenőrizni szokott az aktuális szolgálatirányító parancsnok. A szolgálati jelvénye és névkitűző elhelyezése tépőzárral nem lehetséges, mert a szolgálati jelvényt vagy gombrá tűzve, vagy a rajta lévő biztosítótűvel lehet felhelyezni, a névkitűző pedig mágneses, azt a jobb oldali ingzsebre szokta felhelyezni. (L. r. törzssászlós megjegyezte, hogy az I. rendű panaszos a kapitányságon való tartózkodása során sem tőle, sem a környezetében dolgozó kollégától nem kért nevet, vagy jelvéyszámot, vagy azonosítót.)

M. r. főtörzssászlós jelentésében rögzítette, hogy L. r. törzssászlós ruházata és felszerelése ekkor is rendben volt, megfelelő ékítményekkel, az előírásnak megfelelő volt egyenruhája. Ingének bal oldali zsebenél az azonosító jelvénye, jobb oldali zsebenél pedig a fém névkitűzője volt.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint L. r. törzssászlós ruházata az öltözködési szabályzatban foglaltaknak megfelelő volt, pantallót és rövid ujjú fehér inget viselt, az ahhoz rendszeresített szabványos kiegészítésekkel. A vizsgálat alapján megállapítható, hogy a panaszos azon állítása, hogy L. r. törzssászlós ügyeletes nem viselt azonosítót nem valós, szabályosan a szolgálati ing bal oldali zsebére erősítve viselte azt.

A konkrét esetben a felek előadásában ellentmondás volt tapasztalható azzal kapcsolatosan, hogy az érintett L. r. törzssászlós az intézkedés idején viselt-e egyenruháján azonosító számot,

ami a hivatkozott jogszabályi rendelkezés értelmében kötelessége volt. Mivel a Testület ezt az ellentmondást a rendelkezésre álló információk alapján nem tudta feloldani, nem tudta egyértelműen sem megállapítani, sem pedig kizárni, hogy a rendőr az I. rendű panaszos által utalt szabályszegést megvalósította-e.

A Testület ezért felelősséggel csupán annyit rögzíthetett, hogy az adott esetben az azonosító szám viselésével kapcsolatos mulasztás, és amiatt az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a megsértése nem volt megállapítható.

3) Az I. rendű panaszos sérelmezte L. r. törzsszázlós hangnemét.

Az I. rendű panaszos előadta, hogy minősíthetetlen hangnemben részesítette őt L. r. törzsszázlós, és hogy magán jellegű dolgokról kérdezte több civil személy és rendőr hallatára, amelyet roppant kellemetlennek és megalázónak élt meg. Ez a II. rendű panaszost is teljesen felzaklatta, és kérte, hogy hagyják el a rendőrséget, mert itt is mindenki szekálja és kiszaladt az épületből.

A Testület a panasz ezen része kapcsán figyelemmel volt Rtv. fent idézett 2. §-ára. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtítkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházza fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

L. r. törzsszázlós 2013. október 5-én kelt jelentésében az alábbiakról számolt be. 2013. szeptember 11-én 8 órától 20 óráig ügyeleti szolgálatot látott el M. Rendőrkapitányságon, amely során megjelentek a panaszosok. A I. rendű panaszos Cs. fegyveres biztonsági őrnek elmondta, hogy lánya eltűnésével kapcsolatban szeretne bejelentést tenni, pontosabban arról értesíteni a hatóságot, hogy a lányát ne közzézzék tovább, mert előkerült. Ezt követően L. r. törzsszázlós is beszélt vele (ekkor az ügyeleti székben ült), megkérdezte jövetelének okáról,

az ilyenkor szokásos kérdéseket tette fel neki, hogy az adott válaszok alapján megfelelő tájékoztatást tudjanak adni. Az II. rendű panaszos nem beszélt, távolabb állt a beléptető ablaktól.

L. r. törzszászlós megkérdezte az I. rendű panaszost, hogy lánya mennyi idős, valamint azt, hogy kinél tette meg korábban az eltűnésről a bejelentését. Nem tudta megmondani, hogy kinél tett bejelentést, ezért kis utánajárás után Cs. beléptette a panaszosokat Sz. r. századoshoz. Ekkor L. r. törzszászlós már más szolgálati teendőit látta el, M. r. főtörzszászlós beszélt az I. rendű panaszossal.

L. r. törzszászlós nem beszélt vele minősíthetetlen hangnemben, a vele folytatott beszélgetés normális hangnemben zajlott, nem mondta neki és nem közölt vele sem sértő, sem bántó dolgokat. A vele folytatott párbeszédnek Cs. és M. r. főtörzszászlós is szem- és fültanúja volt. A beléptetésük során (megjelenésük idején) közvetlenül nem volt más állampolgár a beléptető ablaknál.

M. r. főtörzszászlós 2013. október 5-én kelt jelentése szerint az I. rendű panaszos megjegyzést senki felé nem intézett, hogy bárkivel is problémája lenne azzal kapcsolatban, ahogyan vele beszéltek. L. r. törzszászlós az I. rendű panaszossal megfelelő hangnemben beszélt, egyáltalán nem volt kioktató vagy sértő a felé intézett kérdésével.

M. r. főtörzszászlós megjegyezte, hogy az II. rendű panaszos az ügyeletesi helyiség előtt édesanyjától távolabb állt a beszélgetés alatt, látszott rajta, hogy nem igazán érdeklő a vele kapcsolatos történések, és emlékezete szerint csak a panaszosok tartózkodtak az előtérben és az ügyeleti helyiségben sem volt más személy rajtuk kívül.

A m-i kapitányságvezető úgy nyilatkozott, hogy L. r. törzszászlós fellépésének módja jogszerű, szakszerű és arányos volt, az ügyfelet kellő mértékben hallgatta meg annak eldöntése végett, hogy a megjelenése tárgyát képező ügyben kihez irányítsa. L. r. törzszászlós szolgálat ellátása, illetőleg az ügyféllel történő kommunikációja a szolgálatot teljesítő szolgálatirányító parancsnok által volt kontrollálva, mely alapján megállapítható, hogy az ügyfelet tisztességes bánásmódban részesítette, normál hangvétellű kommunikáció zajlott közöttük.

A Testület a felek előadásában ellentmondást tapasztalt L. r. törzszászlós hangnemét illetően, amely ellentmondást a Testület a rendelkezésére álló szűkös bizonyítási lehetőségekre figyelemmel feloldani nem tudta, **ezért a panaszosok emberi méltóságához való jogának sérelme a rendőri hangnem vonatkozásában nem volt megállapítható.**

4) A panaszbeadvány szerint a több napja eltűntként keresett II. rendű panaszost orvosi vizsgálat nélkül helyezték el a kerületi Rendőrkapitányságon, ahonnan másnap kiszáradva, lázasan és betegen engedték el.

Szükséges ismételt utalni az Rtv. 2. § (1) bekezdésére, valamint a törvény 17. § (1) bekezdésére, amely szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdésének értelmében a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni. [Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja alapján

fogvatartott az, akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).]

A Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrök nem mulasztottak a tekintetben, hogy nem gondoskodtak a II. rendű panaszos orvosi vizsgálatáról. Ugyanis a II. rendű panaszost úgy nyilatkozott, hogy az előállítása során panasza és sérülése nem keletkezett, nincsen folyamatos kezelést igénylő, valamint fertőző betegsége, és „Nyilatkozat” elnevezésű formanyomtatvány szerint külsérelmi nyomok nem voltak rajta láthatóak. Ezen nyilatkozata pedig M. r. főhadnagy jelentésében foglaltakat alátámasztja, amelyben az is olvasható, hogy II. rendű panaszos nem panaszkodott betegsége, rosszullétre, és – a rendkívüli őr elmondása szerint – rajta betegsége, kizárásra utaló külső jelek nem voltak tapasztalhatóak. Fontos rámutatni arra is, hogy a panaszosok orvosi dokumentummal nem támasztották alá, hogy a II. rendű panaszos a kapitányságról kizáródva, lázasan és betegen engedték el.

Mindezekre tekintettel a Testület arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a II. rendű panaszos egészséghez fűződő alapvető jog azzal, hogy a rendőrség nem gondoskodott orvosi vizsgálatáról.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során arra a megállapításra jutott, hogy az I. rendű panaszos 2013. szeptember 5-i bejelentés alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek M. Rendőrkapitányság megfelelően eleget tett, így azzal összefüggésben nem sérült a tisztességes eljáráshoz való jog. A Testület álláspontja szerint L. r. törzszászlós szolgálati fellépése és hangneme miatt az alapjogsérelem nem volt megállapítható, ugyanakkor nem látta indokoltnak megállapítani a II. rendű panaszos egészséghez fűződő jogának sérelmét, mert a rendőrség nem gondoskodott orvosi vizsgálatáról.

Budapest, 2014. február 25.

Dr. Kozma Ákos
testületi tag (elnökhelyettes)

Dr. Lukács Tamás
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag